

Maakonna noorimas keskkoolis

Lool asub maakonna noorim keskkool. See imekaunis maja avas oma ukSED siinsetele koolilastele 1987. aastal. Algselt oli see mõeldud küll 9-klassilisena, kuid projekt nägi ette ka võimalust maja keskkooliks ehitamist.

Täna õpib Loo keskkoolis 380 õpilast. Maja on juba praegu kitsas, sest projektis ei arvestatud kuueaastaste koolitulekuga. Seetõttu toimub õppetöö praegu poolteises vahetuses, järgmisel aastal tuleb vististi arvestada kahe vahetusega kooliskäimist (kui just lasteaed välja ei aita). Olu kord pole aga sugugi lootusetu, sest kuigi koolimaja juurdeehitus lükati aasta võrra edasi, peab see 1991. aasta sügiseks siiski valmis saama. Sinna on peale klassiruumide plaanitud veel spordisaal, lasteketir, talveaed jm.

Kooli avamisest töötab Lool direktorina Aivar Jõgi. Kuigi majandusmuresid on tal tänu linnuvabrikule suurele abile vähe, on probleeme siiski. Direktori arvates on meie lapsevanemad väga passiivsed. «Oleme palunud neil koolis huvialaringe teha, vaid kaks on seni tulnud.» Soomes näiteks on enamik sporditreenerid lapsevanemad. Kui Lool käisid võistlemas Soome jalgpallipoisid, siis olid kõigil vanemad kaasas. Meie poiste mänge aga ei tulnud paljud

emad-isad isegi vaatama. Vahet ainult hindeid küsitakse, aga ega lapse tegemiste vastu erilist huvi ei tunta. Seetõttu peavad õpetajad olema suuremad fanaatikud. Aivar Jõgi sõnutas nad seda ka on, sest õpetajaid on Loo koolil võimalik valida, kuna korterimuret siin ei ole.

Õnneks on emade-isade aktiivsus siiski viimasel aastal tõusnud. Kui varem oli lastevanemate komitee rohkem käskorras loodud, siis nüüd tuldi ise kokku ning nii korraldas komitee näiteks õpetajate, õpilaste ja vanemate peo Maardu mõisas.

Loo koolimaja on seni puhas ja korras seisnud. Kas lapsed oma maja hoiavad, uurin direktorilt. «Umbes poolteist aastat oli meil sellega probleeme. Aga oleme ka aru saanud, et remonditööd tuleb kogu aeg teha. Meil on selleks oma töömees, kel pidevalt midagi teha tuleb. Seega võin öelda, et maja on juba praktiliselt teist korda üle värvitud. Suured tööd, need teeme jah suvel.» räägib direktor. See, et igal klassil on majas oma territoorium, mille eest hoolt kanda, ei funktsioneerigi hästi. Aga ka lastele tuleb anda võimalus koolimaja koduga võrdsest hoida. Näiteks on Loo kooli sööklas linad laudadel ning süüakse noa ja kahvliga (see pole sugugi igas koolis

nii). Paljud lapsed on seetõttu hoolsamad, sööklas ollakse distsiplineeritumad. Mõnel on aga muidugi praegugi ükskõik, kas toit on taldrikus, laua peal või laua all.

Välismaailmaga suhtlemiseks on Loo koolil teistega võrreldes kadestamisväärseid võimalusi. Kindlaid sõpruskoole on kolm, kuid klasside ning sportlastevahelisi kontakte on veel rohkemgi. Kolm sõpruskooli asuvad kõik erinevates riikides — lähim põhjanaabrite juures Hämeenlinnas (Myllymäe algastme kool), teine samuti hõimuvelde maal Ungaris (Kisfaludy-Karoly gümnaasium) ning kolmas sõpruskool on Saksa-maa LV-s Münsteris. Nende kõigiga on juba plaanitud õpilaste-õpetajate vahetused, osa neist on juba toimunud. Aivar Jõgi arvates ei ole üksnes sõprusreisidest kasu, olulised on need kontaktid, kust meil ka midagi õppida.

Spordivahetusest on jalgpallipoistel olnud ja tulemas võistlusreisid Soome, kuid

direktori arvates jalgpall Loo koolile ei sobi. Sest meeskonna jaoks ühest koolist 11 tublit mängijat, kes samal ajal peavad ka koolis rahuldavalt edasi jõudma, leida on väga raske. Seetõttu tahaks siin arendada rohkem kergejõustikku ning meil vähemtuntud pesapalli.

Nõnda siis on Loo kooli õpilaste-õpetajatel võimalused «ilma näha» võrratult avaramad kui paljudel teistel või nagu direktor naljatamisi ütleb, olevat vahel tunne, justkui oleks tegemist Loo turismikeskuse, mitte kooliga. Aga suur stiimul keeleõppimiseks on neis (enamasti ikka) preemiareisides küll. Paljudel on tärnanud huvi inglise keele vastu, paar korda nädalas on soovijatel võimalus veel ka soome keelt õppida. Kuid samas töödeb Aivar Jõgi, et kui varem õpetati algkoolile tasuliselt inglise keelt, oli huvi palju suurem kui nüüd, kus tunniraha enam maksta ei tule.

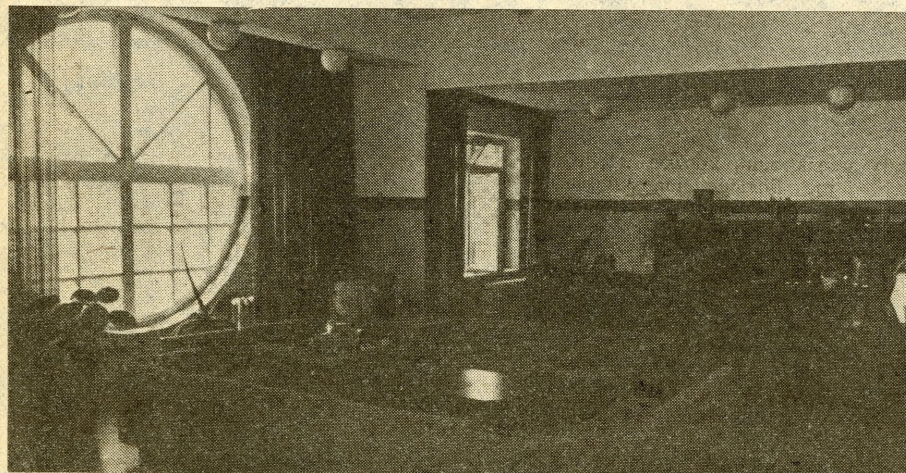
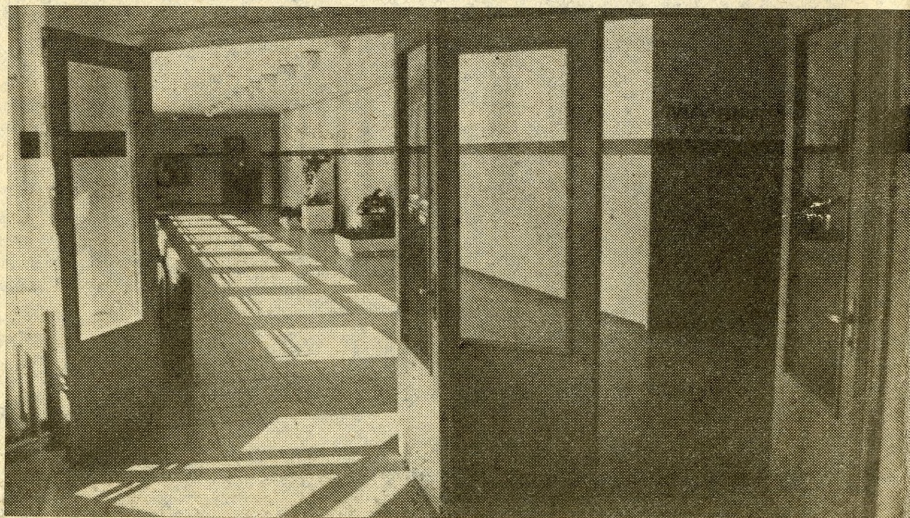
Kui koolijuhi muredest üli-

disemalt kõnelda, arvab Aivar Jõgi, et õpikute tasemest vist rääkida pole mõtet. «Kui tahame kooliharidust edasi viia, tuleb just neist alustada. Ka metoodilise materjali ning täiendusõppega pole meie õpetajad kindlustatud.» Aivar Jõgi arvates on probleem suuresti selles, et haridusele vaalutat praktiliselt ei eraldata ning õpetajad saavad end välisriikides täiendada väga harva (ikka lähuvad stažeerima need, kes meie majandust peavad arendama). Aivar Jõgi arvab, et mõelda tuleks ennekõike neile, kes meie tulevase majandusjuhte välja koolitavad. «Aga võib-olla vaatan seda liiga oma mätta otsast. Vahet praegune variant hakkab varem tulemusi andma.»

KÜLLI KOPPELMAA

Piltidel:

- Loo koolilapsed kunstõpetuse tunnis.
- Tundide ajal on koolimaja fuažees valkne.
- Ka õpetajate olmetingimustele on siin mõeldud.

AIN LÄTTI ja ALO RAIDMAA fotod